

aan: het college van Burgemeester en Wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ Maastricht.

van:
.....
.....
(naam en adres)

betreft: 'zienswijze ontwerpomgevingsvergunning Windturbines Lanakerveld'

Maastricht, 12 januari 2012

Geachte leden van het college van B&W van Maastricht,

Bij deze wil ondergetekende zijn/haar zienswijze inzake de Ontwerpomgevingsvergunning Windturbines Lanakerveld kenbaar maken.

Op 14 november 2011 en op 5 december heeft uw college het ontwerpbestemmingplan ter inzage gelegd. Tevens is een ontwerpomgevingsvergunning ter inzage gelegd. Het betreft kortheidshalve de voorgenomen plaatsing van 4 windturbines in het Lanakerveld. Teneinde de bouw van die windturbines te kunnen realiseren ligt het in de bedoeling van het college om het vigerende bestemmingsplan aan te passen en een omgevingsvergunning te verstrekken aan de uitvoerder van het plan, Imtech.

Tegen beide met elkaar samenhangende te nemen besluiten heeft ondergetekende zowel procedurele als inhoudelijke bezwaren.

1. meningspeiling en locatiekeuze

In aanloop naar de vaststelling van het ontwerpbestemmingsplan heeft de verantwoordelijke wethouder regelmatig gerefereerd aan een enquête waaruit zou volgen dat Maastrichtenaren voorstanders waren van de komst van windturbines. Dit is ook in de stukken terecht gekomen als een belangrijk argument om tot plaatsing van windturbines in Maastricht over te gaan (zie bijvoorbeeld MER Bijlage 5, Rapport Locatiekeuze Arcadis p. 3, 12). Allereerst is op te merken dat er grote vraagtekens te stellen zijn bij de (geringe) representativiteit en de keuze voor een panel in plaats van een steekproef. Belangrijker nog is dat deze meningspeiling door zijn vraagstelling de geïnterviewden op het verkeerde been heeft gezet. Hen is gevraagd in te stemmen met windturbines die vergelijkbaar zijn met de bestaande Belgische, terwijl nu blijkt het om windturbines 3MW in plaats van 2MW gaat, die bovendien ruim 25% hoger zijn in tiphoogte en op aanzienlijk kortere afstand van woonwijken geplaatst worden. Verder is ten onrechte in de vraagstelling gesuggereerd dat het om een rendabel project gaat, terwijl de te plaatsen windturbines volgens Imtech gedurende de volledige leefduur onrendabel zullen zijn. Tenslotte is de geïnterviewden de keuze voorgelegd dat het tussen het Lanakerveld en de Beatrixhaven gaat – twee bedrijventerreinen waar niemand van de windturbines last van schijnt te krijgen en niemand dus een prijs dient te betalen. Als hen gevraagd was of men voor plaatsing van windturbines was, waarbij – zoals nu blijkt uit het GGD rapport – honderden omwonenden ernstige geluidsoverlast gaan krijgen, zou de uitkomst heel anders geweest zijn.

Zo zijn allereerst de geïnterviewden door de vraagstelling op het verkeerde been gezet. Dat heeft ook het bestuurlijk proces feitelijk vanaf het begin op een verkeerd spoor gezet. Het bovengenoemde rapport Locatiekeuze bevat nog vele andere onjuiste of slecht onderbouwde redeneringen. De argumentatie niet voor de Belvédère te kiezen (p. 20) weegt in geen enkel opzicht op tegen de aangetoonde geluidsoverlast die de windturbines voor de omwonenden van het Lanakerveld zullen opleveren (zie rapport GGD, p. 14). Het is in dit licht bevreemdend een afstand van 500 m tot een Natura-2000 gebied onvoldoende, en een afstand van 380 m tot woonwijken (zoals in het geval van de Kantoorweg) acceptabel te vinden. De opmerking dat de windturbines op voldoende afstand tot woningen komen te staan (p. 3, 20) is bijna brutaal te noemen, als men weet dat nog nooit in Nederland zulke krachtige windturbines zo dicht bij woonwijken geplaatst zijn en de minimale afstand 380 meter bedraagt.

2. aanvullend onderzoek

In gevolge art. 3.16 AwB juncto art. 3.8 Wro dient het ontwerpbestemmingsplan gedurende 6 weken ter inzage te liggen. Het ontwerpbestemmingsplan is eenmaal op 14 november 2011 ter inzage gelegd en vervolgens op 5 december 2011 wederom ter inzage gelegd.¹ Reden voor deze verlengde terinzagelegging was gelegen in aanvullend onderzoek dat moest worden verricht naar aanleiding van vragen die op een informatieavond waren gerezen. Het betrof onder andere onderzoek naar de gezondheidseffecten van plaatsing van windturbines door de GGD en nader onderzoek naar de geluidseffecten van windturbines. Terzijde: ondergetekende stelt vragen bij juridische juistheid van die verlengde termijn van terinzagelegging. Het aanvullende onderzoek is vervolgens op 29 november 2011 tijdens een tweede informatieavond gepresenteerd. Echter, in het opnieuw ter inzage gelegde ontwerpbestemmingsplan is dit aanvullend onderzoek niet verwerkt. Het ontwerp is ongewijzigd gebleven. Dat betekent dat het college van B & W de uit het aanvullende onderzoek gebleken nieuwe informatie niet heeft verwerkt in het ontwerpbestemmingsplan en dat het huidige ontwerp niet gebaseerd is op alle relevante gegevens en derhalve niet voldoet aan de eis van een deugdelijke voorbereiding. Sterker nog een deel van het onderzoek (akoestisch onderzoek) moet nog verricht worden.

3. geluidsoverlast

Ondergetekende vreest dat met de komst van 4 windturbines in het Lanakerveld de geluidsbelasting voor de omwonenden een acceptabel niveau (verder) overstijgt. Weliswaar wordt in mer-rapportage gesteld dat de geluidsnormen die gelden met betrekking tot de 4 windturbines (Lden en Lnight) niet of slechts een in beperkt aantal gevallen worden overschreden, maar die vaststelling is gebaseerd op rekenmodellen.²

Op basis van rekenmodellen is eveneens onderzoek gedaan naar de gecumuleerde geluidseffecten van de reeds aan Belgische zijde staande windturbines en van een aantal andere geluidsbronnen. Onduidelijkheid blijft echter bestaan over de vraag welke gegevens ten grondslag hebben gelegen aan deze rekenmodellen. In het aanvullend akoestische onderzoek d.d. 30 september 2011 staat te lezen:

“De geluidsbelasting vanwege het industrielaawaai is bepaald met het akoestische model dat is aangeleverd door de gemeente Maastricht op 20 juli 2011. Dit model bevat bronnen op de bestaande percelen van het industrieterrein in België en bevat een prognose voor een mogelijke

¹ bericht van de Gemeente Maastricht d.d. 2 december 2011 ‘Ontwerpbestemmingsplan Windturbines Lanakerveld: rectificatie’

² Imtech BV, Duurzame energiecentrale Maastricht (DCEM) MER Windpark locatie Maastricht, 2 november 2011. Op p. 88 staat te lezen: “In alle drie de alternatieven voldoet de geluidsbelasting van het nieuwe windpark bij de Nederlandse woningen aan de Nederlandse grenswaarde van 47 dB. Wel wordt voor de alternatieven A en B de Nederlandse grenswaarde bij twee Belgische woningen overschreden.

uitbreiding van het industrieterrein in Nederland.”³

Onduidelijk is welke bronnen hier wel en welke niet zijn meegenomen en of de geluidsproductie is vastgesteld op basis theoretische aannames (bronvermogens?) of op feitelijk geluidsproductie van de Belgische industrie.

Meer algemeen kan de vraag worden gesteld of het vaststellen van de geluidsbelasting enkel op basis van rekenmodellen voldoende grondslag kan bieden. Ondergetekende is van mening dat het volledig ontbreken van empirisch akoestisch onderzoek - dus onderzoek door middel van feitelijke metingen - de waarde van het in mer-rapportage opgenomen akoestisch onderzoek ernstig ondermijnt. Dit vermoeden wordt bevestigd door de ervaring van de geluidsdeskundige – de heer ir. G.P. van den Berg - die noodgedwongen, wegens het uitlopen van de informatieavond op 29 november 2011 – moest overnachten in Maastricht en een slaapplek vond in de wijk Oud-Caberg. Hij ondervond zelf slaapproblemen als gevolg van de al bestaande geluidsoverlast en gaf naar aanleiding daarvan aan dat er volgens hem reeds nu – dus nog voor de komst van de 4 windturbines – de geluidsnormen (Lden) worden overschreden. Dit zou voor de gemeente een belangrijke aanwijzing moeten zijn om over te gaan tot nader empirisch akoestisch onderzoek. Helaas is dit achterwege gebleven. Ondergetekende is daarom van mening dat het besluit tot plaatsing van de windturbines niet gebaseerd kan worden op het verrichte modelmatige akoestische onderzoek, nu dat naar zijn aard geen recht doet aan de feitelijke situatie.

Daarenboven biedt artikel 3.14a, tweede en derde lid, van het Activiteitenbesluit, de gemeente de mogelijkheid om ter beperking van geluidhinder zogeheten maatwerkvoorschriften vast te stellen. Deze maatwerkvoorschriften zijn geïndiceerd in geval van cumulatie van geluid. Ondergetekende is van mening dat het vaststellen van een aangepaste geluidsnorm voor de windturbines in het Lanakerveld is nodig is, opdat eveneens rekening wordt gehouden met de geluidshinder van de aanwezige Belgische geluidsturbines, de aanwezige Belgische industrie en de aanwezige geluidshinder van het weg en spoorverkeer. Met betrekking tot dat laatste valt overigens helemaal niet in te zien waarom dat in het aanvullende akoestische onderzoek niet is meegenomen.⁴

4. gevolgen voor de gezondheid van omwonenden

Ondergetekende vreest dat de komst van de 4 windturbines in het Lanakerveld gevolgen zal hebben voor de gezondheid van de omwonenden. Daarbij valt de te denken aan gezondheidsklachten als gevolg van slagschaduw, schittering, geluidsoverlast en laag frequent geluid.

Met betrekking tot de geluidsoverlast en de daarvan te verwachten hinder zijn de conclusies van het door de GGD Zuid opgestelde rapport veelzeggend: *“Windturbines kunnen geluidshinder veroorzaken. Op basis van de geluidberekeningen en de door TNO opgestelde dosis-effect relatie schat de GGD dat alleen al in Nederland circa 340 omwonenden binnenshuis hinder zullen ondervinden, van wie 120 ernstige hinder. Buitenshuis zullen circa 890 omwonenden hinder ondervinden, van wie 390 ernstige hinder”*.⁵ Daarbij dient in aanmerking genomen te worden dat de GGD uitgegaan is van de cijfers zoals deze uit de mer-rapportage blijken. Zoals onder punt 3. reeds is gesteld zijn die

³ Imtech Nederland Bv, Aanvullend akoestisch onderzoek Windpark Lanakerveld, 30 september 2011, p. 3

⁴ Imtech Nederland Bv, Aanvullend akoestisch onderzoek Windpark Lanakerveld, 30 september 2011, p. 5: “In de afbeeldingen is de bijdrage van de spoorlijn aan de cumulatieve geluidsbelasting niet herkenbaar. Dit komt doordat het geluid van railverkeer als veel minder hinderlijk wordt ervaren dan het geluid van windturbines. Door vertaling naar de geluidsbelasting vanwege windturbinegeluid die evenveel hinder veroorzaakt als de berekende geluidsbelasting vanwege railverkeer, draagt de spoorlijn niet relevant bij aan de cumulatieve geluidsbelasting.”

⁵ GGD Zuid-Limburg, Gezondheidskundige risico-inschatting van het geplande windmolenpark Lanakerveld in Maastricht, december 2011, p. 16.

cijfers modelmatig berekend; in werkelijkheid zou dus de geluidsproductie veel hoger kunnen uitkomen en dus ook het aantal omwonenden dat hinder zal ondervinden.

Een andere mogelijke oorzaak voor gezondheidsklachten bij de plaatsing van windturbines betreft de productie van zogeheten laagfrequent geluid. Laagfrequent geluid betreft het geluid in het frequentiegebied van de 20 Hz t/m de 100 Hz tertsband. Laagfrequent geluid wordt meer door de bodem gereflecteerd en minder in de lucht geabsorbeerd dan hoogfrequent geluid. Hierdoor draagt laagfrequent geluid verder dan hoogfrequent geluid. Daarnaast dringt laagfrequent geluid beter in woningen door, omdat de geluidsisolatie bij de lage frequenties beperkt is.⁶ Niet zozeer de sterkte als wel de aard van het geluid (bonken/dieselen) wordt als overlast ervaren. De effecten van laagfrequent geluid kunnen somatisch (hoge bloeddruk en verhoogde ademhaling, hoofdpijn, duizeligheid, zweten en slapeloosheid) en psychologisch zijn (hinder, depressie, frustratie en irritatie).⁷

Waar het gaat om de gezondheidkundige gevolgen van het laagfrequente geluid dat door windturbines wordt veroorzaakt, kan ondergetekende de conclusie van de GGD, inhoudende dat de kans op extra hinder door laagfrequent geluid klein wordt geacht,⁸ niet volgen en wel om de volgende redenen:

- De conclusie van de GGD is gebaseerd op de onderzoeksgegevens van Arcadis. Arcadis heeft zijn berekeningen gebaseerd op het type windturbine Enercon E82-2MW. Dit type komt niet overeen met het type dat in het Lanakerveld wordt geplaatst, te weten de Vestas V112-3 MW. Nu de Vestas V112 50% meer vermogen heeft, is een redelijke verwachting dat ook de hoeveelheid laagfrequent geluid verhoudingsgewijs of meer dan verhoudingsgewijs zal toenemen. Lineaire verbanden zijn meer uitzondering dan regel.
- De conclusies met betrekking tot de hinder als gevolg van laagfrequent geluid is onder andere gebaseerd op de hantering van de zogeheten Vercammen-curve. Vraag is echter waarom deze beoordelingsmethode is gebruikt die als uitgangspunt heeft dat moet worden voorkomen dat meer dan 3 tot 10% van de bevolking wordt gehinderd. Beter zou het zijn om gebruik te maken van de DIN-curve die een nulhinderniveau als uitgangspunt heeft. Immers, de hinder als gevolg van laagfrequent geluid is aanzienlijk en het valt niet in te zien, waarom in dat geval op de koop toe wordt genomen dat 3 tot 10% van de bevolking daarvan het slachtoffer zou moeten en mogen worden.⁹

5. gevaarstelling

De enkele aanwezigheid van windturbines kan reeds een gevaar veroorzaken. Te denken valt dan aan het kapot gaan van de windturbines en het afbreken van delen van de windturbines of het gevaar van vallend ijs als gevolg van ijsafzetting op de rotorbladen. Om die reden moeten dan ook veiligheidsmarges in acht worden genomen. Die veiligheidsmarges zijn in het mer-rapport in kaart gebracht. Daaruit zou volgen dat er geen bestaande kwetsbare objecten binnen de zogeheten 10^{-6} contour van het windturbinepark gelegen zijn en geen bestaande beperkt kwetsbare objecten binnen de 10^{-5} contour van het windturbinepark zijn.¹⁰

De nadruk ligt hier op het woordje 'bestaande'. In de mer-studie is geen rekening gehouden met toekomstige ontwikkelingen in het gebied, zoals de mogelijke aanleg van een

⁶ Imtech BV, Duurzame energiecentrale Maastricht (DCEM) MER Windpark locatie Maastricht, 2 november 2011. p. 90

⁷ NSG-Richtlijn laagfrequent geluid 1999, p. 18

⁸ GGD Zuid-Limburg, Gezondheidskundige risico-inschatting van het geplande windmolenpark Lanakerveld in Maastricht, december 2011, p. 15.

⁹ zie ARRSt 13 januari 2010, LJN BK9028

¹⁰ Imtech BV, Duurzame energiecentrale Maastricht (DCEM) MER Windpark locatie Maastricht, 2 november 2011, p. 83.

industriegebiedje aan de Nederlandse zijde van de grens, de majeure verbindingsweg Noorderbrug-Belvédère-België en het in gebruik nemen van de spoorlijn Maastricht-Lanaken voor personenvervoer. Het is niet uitgesloten dat een beslissing ten voordele van de windturbines nu negatieve consequenties heeft voor de realisatie van plannen in de toekomst. Daarenboven wenst de Buurtraad te wijzen op een aantal inconsequenties.

- Het ontwerpbestemmingsplan en de ontwerpomgevingsvergunning zijn strijdig inzake de contour 10^{-6} van de Veiligheidszone. De omgevingsvergunning rept over 142 meter, terwijl het bestemmingsplan 166 meter noemt.

- Eenzelfde discrepantie treffen we aan inzake de 10^{-5} contour: 56 meter (OV) tegen 59 meter (BP). Dit is mede van belang omdat de omgevingsvergunning daardoor in conflict komt met de bepaling dat een afstand van 59 meter tot de Rijksgrens vereist is.

Met betrekking tot de gevaarstelling wil ondergetekende tot slot nog wijzen op het volgende: evenals met betrekking tot de geluidsoverlast wordt ook met betrekking tot de veiligheidsmarge gewerkt met een abstracte formule teneinde de risico's in kaart te brengen. Hoewel ondergetekende geen specifieke gegevens heeft die er op wijzen dat die formule ondeugdelijk is, is de toepassing van die formule in elk geval niet in overeenstemming met de veiligheidsvoorschriften die de producent (VESTAS) van de windturbines zelf hanteert. In die voorschriften staat immers dat het personeel bij een masthoogte van 90 meter niet binnen een cirkel van 400 meter bij draaiende turbines mag komen¹¹ (dit zou 4 keer de masthoogte + 10% kunnen zijn. Dit zou betekenen dat bij een masthoogte van 119 meter (4 keer 119 meter + 10% =) een minimale veiligheidszone van 523 meter in acht moet worden genomen. De vraag die opkomt, is waarom het personeel van Vestas een betere bescherming geniet dat de omwonenden.

6. invloed op flora en fauna

Uit de mer-rapportage blijkt overduidelijk dat de plaatsing van de windturbines negatieve gevolgen zal hebben voor de stand van de weidevogels, trekvogels en de vleermuizen.¹² Belangrijkste oorzaak is dat deze vliegers in botsing zullen komen met de windturbines. Teneinde het aantal slachtoffers te reduceren worden zogeheten mitigerende maatregelen voorgesteld. Echter, ten aanzien daarvan wordt eveneens opgemerkt: *“Bovengenoemde mitigerende maatregelen zijn gebaseerd op de huidige wetenschappelijke kennis. Het is echter bekend dat er grote verschillen bestaan tussen windturbineparken als het gaat om effecten op vleermuizen en vogels. Ook zal nog het nodige onderzoek moeten plaatsvinden naar de effectiviteit van de voorgestelde mitigerende maatregelen. Tenslotte is met name voor het gebruik van vogeltrekbanen onvoldoende bekend om de impact van de voorgestelde windturbines te bepalen”*.¹³ Ook op punt lijkt derhalve het onderzoek naar de effecten van de plaatsing van windturbines alles behalve compleet en zeker geen voldoende houvast te bieden.

7. aantasting uitzicht en invloed op omgeving en het landschap

Plaatsing van de windturbines zal een nadrukkelijk effect hebben op het stadsgezicht. Vanwege de grootte (175 meter) zullen de windturbines vanuit ongeveer alle gezichtshoeken van Maastricht te zien zijn, hetgeen ook blijkt uit de mer-rapportage. En als zodanig zullen zij een smet werpen op het fraaie historische karakter van de stad.

¹¹ <http://www.illwindri.com/vestasv90.pdf>

¹² Imtech BV, Duurzame energiecentrale Maastricht (DCEM) MER Windpark locatie Maastricht, 2 november 2011, tabel 17 op p. 77

¹³ Imtech BV, Duurzame energiecentrale Maastricht (DCEM) MER Windpark locatie Maastricht, 2 november 2011, p. 78

De plaatsing van de windturbines heeft ook een effect op het Lanakerveld en het daarin gelegen Zouwdal en het historische dorpsgezicht van Oud-Caberg. De prachtige zichtlijnen in het Lanakerveld zullen – indien uw college akkoord gaat met dit plan – worden doorkruist door de enorme windturbines en achter de onlangs voor veel geld gerestaureerde oude (witte) boerderijen van Oud-Caberg verrijzen straks de 175 meter hoge turbines. Opvallend is dat met geen woord wordt gerept over de in 2005 opgestelde Zouwdalstudie en de daarin vervatte landschappelijke waarden van het Lanakerveld.¹⁴

8. financiële gevolgen.

Volgens het GGD-rapport zal de plaatsing van de windturbines in het Lanakerveld leiden tot naar schatting 340 omwonenden die binnenshuis hinder zullen ondervinden, van wie 120 ernstige hinder en 890 omwonenden die buitenshuis hinder ondervinden, van wie 390 ernstige hinder.¹⁵ Dit gegeven zal grote gevolgen voor de op dit moment buitengewoon kwetsbare woningmarktsituatie. Wie koopt er een huis pal tegenover een megawindturbine, die ernstige geluidsoverlast veroorzaakt? Het risico dat de woningen langs de rand van de stad niet of slechts tegen een fractie van de waarde verkoopbaar blijken te zijn, is zeker niet uit te sluiten en is in het geheel niet genoemd of onderzocht door de betrokken partijen Imtech, Arcadis, gemeente en provincie. Op dit punt is het door of namens B&W verrichte onderzoek gebrekkig.

Tevens blijkt niet uit de onderbouwing van het plan dat rekening is gehouden met mogelijke schadeclaims. Voor de financiële onderbouwing van de wijziging van het bestemmingsplan was dat wel wenselijk geweest. Evident is immers dat de plaatsing van de windturbines planschade tot gevolg zal hebben en dat de getroffen burgers zich vervolgens bij de gemeente zullen melden met claims.¹⁶ Hoewel het er op lijkt dat de gemeente Maastricht een afspraak heeft met Imtech BV over de financiële afhandeling van deze claims (tijdens een van de informatieavonden werd opgemerkt dat planschade voor rekening van Imtech BV kwam), blijft desalniettemin de vraag of de economische haalbaarheid van het windturbinepark niet in het gevaar komt door mogelijk toekomstige schadeclaims en of het om die reden niet wenselijk was om die claims reeds op voorhand in beeld te brengen, zodat uw college ook op dat punt een volledig beeld werd geschetst.

9. strijd met het voorzorgsbeginsel

Het ontwerpbestemmingsplan en de ontwerpomgevingsvergunning zoals die thans ter inzage zijn gelegd, bevatten veel onduidelijke en onzekere factoren. Onduidelijkheid en onzekerheid bestaat over de geluidseffecten van de windturbines, over de gevolgen van de plaatsing van windturbines zo dicht bij de bewoning en de daarmee verband houdende gezondheidsklachten, over de gevolgen voor de in het Lanakerveld aanwezige fauna en over de financiële gevolgen en daarmee over de economische haalbaarheid van de bestemmingsplanwijziging.

Het is de vraag – die uiteindelijk uw College zal moeten beantwoorden – of in geval van zoveel onzekerheid het getuigt van goed bestuur als een besluit wordt genomen dat mogelijk vergaande en moeilijk omkeerbare gevolgen kan hebben voor een deel van de Maastrichtse bevolking.

De Raad van State heeft eerder de vergunningen voor de mosselzaadvisserij vernietigd,

¹⁴ DS, Zouwdalstudie Maastricht 9 mei 2005, p.21-27.

¹⁵ GGD Zuid-Limburg, Gezondheidskundige risicoschatting van het geplande Windpark Lanakerveld te Maastricht, december 2011, tabel 4 op p. 13.

¹⁶ Uit een uitspraak van de Rechtbank Middelburg blijkt dat de planschade kan oplopen tot 5% waardevermindering van de woningen. Zie Rb Middelburg 23 december 2010, LJN BP6859 en BR 2011/79. In het nachtmerriescenario zal een dergelijke planschadecompensatie in geen enkele verhouding staan tot de werkelijke planschade.

omdat de minister daarin onvoldoende onderbouwde dat de mosselvisserij niet schadelijk is voor het Waddengebied.¹⁷ Ten aanzien van de plaatsing van windturbines zo dicht op de bewoning ontstaat een vergelijkbare situatie. Uw College kan thans niet overzien welke schadelijke gevolgen de plaatsing daarvan kan hebben, en dat maakt het - naar het oordeel van ondergetekende - niet verantwoord om daar thans een beslissing over te nemen. Doet u dat wel, dan is dat mogelijk in strijd met het bestuursrechtelijke voorzorgsbeginsel.

Ter afsluiting.

Bovengenoemde bezwaren zouden volgens ondergetekende aanleiding voor uw College moeten zijn om niet tot verlening van de omgevingsvergunning over te gaan. De plaatsing van het windturbines met een vermogen van 3 MW en met een tiphoogte van 175 meter op een dermate korte afstand van de bewoning, vraagt om een veel beter inzicht in de mogelijke gevolgen. Vooralsnog zijn er wel veel vragen gesteld, maar zijn op verschillende vragen nog geen antwoorden bekend. In een dergelijke situatie geldt: 'bezint eer ge begint'. Maar wat nu al wel bekend is, ernstige geluidsoverlast voor honderden omwonenden, zou op zichzelf al genoeg moeten zijn om nu al te besluiten definitief niet tot plaatsing over te gaan.

Met vriendelijke groet,

(handtekening)

.....
.....
.....

(naam en adres)

¹⁷ ABRvS 27 februari 2008, BR 2008,73